

İpin Hesabı

– mustafa-mucu · 01 Kasım 2009

Zenginin biri ölümden ve kabirdeki yalnızlıktan çok korkuyormuş. "Öldüğüm geceyi kim kabre girerek sabaha kadar benimle geçirirse servetimin yarısını ona bağışlıyorum" diye vasiyet etmiş. Öldüğünde "Kim birlikte kabre girip sabahlamak ister?" diye araştırmışlar. Kimse çıkmamış. Nihayet bir hamal,

-Benim sadece bir ipim var, kaybedecek bir şeyim yok. Sabaha kadar durursam zengin olurum." diye düşünerek kabul etmiş.

Vefat eden zengin ile birlikte defnetmişler. Sorgu sual melekleri gelmiş. Bakmışlar kabirde bir ölü, bir canlı var. "Nasıl olsa bu ölü elimizde... Biz şu canlı olandan başlayalım" demişler ve hamalı sorgulamaya başlamışlar.

-O ip kimin? Nereden aldın? Niye aldın? Nasıl aldın? Nerelerde kullandın?"

Sabaha kadar sorgu sual devam etmiş, adamın hesabı bitmemiş. Sabahleyin kabirden çıkmış.

- Tamam, servetin yarısı senin, demişler.

- Aman, demiş hamal, istemem, kalsın. Ben, sabaha kadar bir ipin hesabını veremedim. O kadar servetin hesabını nasıl veririm?

Hayatını ve hayatın içerisinde istifade edilen lütufların hesabını vermek hafife alınacak şey değildir.

(Kaynak: Mehmet Akar, Mesel Denizi, Nil Yayınları, İstanbul 2001, s. 156)

MUSTAFA @2009@ (alıntı)